

дѣ чуденъ и красивъ. Около му се вие, като смокъ, рѣката Янтра, желѣзницата минава подѣ самия градъ прѣзъ тунелъ, всичкитѣ къщи се виждатъ една върху друга и вамъ тука ще се стори, че гледате купъ отъ здания, покачени едно върху друго. Най-долнигѣ къщи висятъ надъ ужасна пропастъ, подпрѣни на тънки и слаби дареци, като на пачи крака.

Въ този чутенъ градъ на 1827 година прѣзъ есенъта (27 ноемвр.) се е родило едно здраво момченце. Майка му и баща му по-рано живѣли въ балканския градецъ Трѣвна, ала по това врѣме тѣ се прѣмѣстили въ Търново. Баща му билъ казанджия и съ потъ на челото изкарвалъ прѣхрана за дѣцата си.

Когато момченцето станало на петъ години, майката една вечеръ казва на мъжа си: